

Jocs Florals Folla la veintipau de les lletres 1

El pare vivia de ple la seva vida d'escriptor per provincia i es
entusiasmava de la seva tasca ~~no semblava~~ ^{ben vist} dels amants de les lletres. Assistia
a Jocs Florals com a mantenedor, com a ^{simple} membre del jurat o com
a guanyador d'algun premi. El seu nom començava a ésser conegut
arreu de Catalunya; sobretot a Barcelona on també l'havien
distingit amb premis florals entre altres la copa d'argent als
Jocs Florals de Barcelona. Jo començava a acompanyar el pare
a les seves festes; ~~participava~~ ^{precipitava} amb els poetes, els quals con-
cedien a for. me algun puè altre compliment; ^{els més jungs} fins a dedicar-
me alguna floreta si és o no és amorosa. És per això que les
festes florals literàries m'engrescaven. Les poetes m'apareixien
com uns éssers sublims diferents ^{superiors als} dels altres homes. Jo comen-
çava a ~~esperar~~ ^{esperar} que el meu primer amor de de la seva
era d'aquells poetes. No semblava haver escamentat en
les penoses i difícils proves que havia passat; passava la meua vida

d'un artista. Jo no em sentia capaç d'enamorar-me de cap ⁷⁸
home que no ho fos. Y fortamentament, llavors jo esperava
encara man'ar-me ^{pràcticament} amb un poeta sense sospitar que
els poetes, en general, normés ho esen a estorres. Combinaven
^{naturalment}
^{pràcticament} l'esperit poètic amb l'esperit pràctic i alhora
de triar muller solien deixar de banda l'esperit poètic
aconsellant ~~se~~ l'esperit pràctic i ~~es~~ ^{volien} ~~deixaven~~ ~~aconsellar~~ ~~per~~

= L'esperit pràctic no podia ^{de cap manera} ~~aconsellar~~-los que em triessin
per muller. Jo era una noia original, la meua conversa
era audaç i viva. Però ningú que calculés - i el català poeta
o no, sempre calcula ^{abans} de prendre el determini de muller
se. Alguns ^{amb flor natural al emplantaria o viola} ~~anaven~~ ~~desitjant~~ ~~adament~~ de core als diners, altres, els
mes idealistes, de cara a una vida metòdica i reposada, ^{és} contents ven
d'una noia seriosa, devota i fainera. Jo no ~~era~~ ~~potria~~ en aparença
no posseïa cap d'aquelles qualitats, encara que d'estelviar i de

fermejar per la casa en sabia tant o més que qualse-
 valle de les noies que els poetes catalans triarien per espòses.
 Jo llavors no sospitava ^{viuria com onlluernada pels autors de poemes florissants} res d'això. La experiència havia d'
 ensenyar-me fins on arribava l'aspecte poètic dels meus admirats; ^{algunes bones} molts més
 amargues. ~~No~~ Si mai m'enamorava de debtó pi no faria
 cap càlcul. Anaria espontàniament, lliurement i obrolutament
 e' home que m'atrauria per les seves qualitats intel·lectuals i
 morals sense somniar si es puanyava o no la vida. Mi hi
 presentaria tal com era sense estudiar ni preve ni molt el
 que una noia del meu temps havia de fer per o plaure un
 home. i encara menys, ~~est~~ ^{amb} ~~veia~~ al matrimoni.

^{Ella} Tenia gran èxit entre els poetes concurrents als Jocs Florals
 m'anaven al darrera ^{ocasionalment i passatgerament} ~~establiment~~ ^{veia} a cap no se li va ~~veia~~
 oliver enamorar-se de mi. Sototament ~~g~~ ^g tampoc no ^{vais} ~~era~~
^{arribar a} ~~passava~~ pel cap enamorar-me ^{de cap d'ells} ~~en~~. No passarem be' plegats;
 res més. A la Bisbet a Saint Felici de Guixols, a Girona
 mateix els Jocs Florals eren per a cui ocasions magnifiques

de freqüentar aquella ^{mena d'} ~~homes~~ que a mi em semblaven
superiors i amb els quals la meua imaginació s'exaltava
clavant-los a sublims categories. Entre ells destacava, ^{està clar,}
Joan Carner, Jaquim Folch i Torres, Josep ^{Unipol de Palau} ~~me~~ ^{els fills}
eren massa importants per a perdre el temps xerrant amb una
noieteta alegre i un peu esbojarrada ^{com!}. És amb els de la formosa
mes jove que jo i més humil que jo m'embargia. D'aquest ja
no se'n parla i a jo que no hi havia que sentien i coneixien
la poesia amb entusiasme i gràcia i fervor.

Jo ja havia estat ~~afegida~~ ^{afegida} reina dels fets fets de Girone.
Quan aquest fet ~~estingué~~ ^{estingué} ~~meua~~ ^{meua} ~~duia~~ ^{duia} la abellera deixada
anar i la faldilla demunt dels fersells - No oblidem que en
aquella època les noies es vestien de clar ~~per~~ ^{per} ~~cerimonni~~ ^{cerimonni} que
representava l'entrada en societat d'una noia - Jo
en societat no hi vaig entrar mai -

Emara potava tots els cabells deixats anar, i la faldilla
~~sobre el genoll quan vaig ésser anomenada reina de la festa dels~~
~~Jocs Florals de Girna. Maria Guanyat la flor natural~~
~~capellí~~ - ~~era recordar que en mossos Llorens Ribes i ell~~
~~va delegar els manteniments para que ^{trienem} ho deixava a fama dels manteniments, i~~
~~naturalment no desitjava amonernar cap reina. Van estar els~~
~~els manteniments~~
~~organitzadors de Girna amb Rafael Negro' al davant para veure~~
~~decidir que ho fos jo. Tenia una cort d'amor també de nenys~~
~~i la majoria del~~
~~el públic que havint anava als jocs Florals imitant~~
~~per a veure la reina, la seva llarga ~~cabell~~, la seva mantellina~~
~~blanca ^{amb el seu vestit sumptuós} ^{emplegada i enjoiada} molt decepcionat en veure'm ~~passar a tot~~
~~pel centre de la platea amb el meu vestit curt i sense usal cap.~~
~~cabell no deixats anar. A mi' em sembla que pu~~
~~Eufemi d'Ort qui va veure a cercar-me a la llotja amb~~
~~un ram de nards que flairaven embriagadament. Però~~
~~algú m'ha dit que la qüestió era que ella me no era~~~~

Eugeni D'Ors el president del jurat o cap dels mantenedors ^{sans} 5
feliç ve veure a cerea -

me. I estava tan còfida i alhora tan atabalada que no em fixava
en cap detall. ~~Esia en el ton floral, amb el tam de nards i la gran~~
~~veure un attentiu regal d'immens peris meravellosos per que~~
~~l'ajuda de les quatre banes escampada pels genolls, (un patle em lluirava el~~
~~els poetes em feien reverències, em bisaven la me, Era un~~
~~diptoma i jo el lluirava al companyador~~
~~acte triuñfal de la meua vida. que no oblidare' fàcil ment.~~

Mes tard vaig tornar a ésser reina de la festa en uns Eixos

Flors ~~de~~ una vila de la provincia de Barcelona, Vellafranca
del ^{del} Penedès
Valls o no se' on però la meua apassion d'enveig' havia
ja minvat molt perquè no recordo ni el nom del poeta.

La segona vegada que vaig ésser reina de la festa ja em mi-
rava els poetes en general amb un esperit ben diferent del
que m'animava a Girona. Tenia ja una certa experiència de la
vida adpiurada en un traete frequent no solament amb poetes sinó
amb tota mena de ciutadans. I ja no creia que els poetes fossin
uns éssers sublimes d'una categoria molt superior a les dels demés
mortes